

De la necessària responsabilització professional o el *d'allò que els ulls no veuen el cor no se'n dol...*

En qualsevol debat inherent a l'Educació Social sorgeixen, com aleatori, les conseqüències de les polítiques socials com a darrera instància on es generen els encàrrecs específics vers la inserció o el control. I malgrat que és real que un encàrrec tan **institucionalitzat** abasti dins seu un ample ventall de dilemes ètics (tant més en professions que es justifiquen en la relació amb les persones), aquesta reflexió s'ha de complementar amb una altra relativa als valors i a la deontologia de les intervencions professionals.

L'**Ètica**, com aquest reconèixer en els altres allò que és propi i protegir-lo (F. Savater, 1997), entra en la nostra professió a través de les formacions inicials, però més tard, els valors deixen la seva part de **raó** i es posen en contacte amb els sentiments; els d'un mateix (reivindicació de la professió), i també els dels altres (com a garantia dels drets dels ciutadans).

És en aquesta preocupació pels valors i la deontologia, i del com organitzar-se per a legitimar la recerca del sentit davant la ciutadania, on sorgeix la proposta del **XV Congreso Mundial de la AIEJI i III Congreso estatal de Educación Social: Ética y calidad en la acción socioeducativa**, que se celebrarà a Barcelona els dies 6-7-8 i 9 de juny de 2001.

Un Congrés que es planteja no tant com a difusor d'una ciència, sino com a proposta de reflexió i responsabilització en el seu sentit més ampli.

Reflexió dels valors des de les diverses possibilitats reals, **mínims ètics**, però també des de la **fonamentació**, la qualitat en les intervencions. Reflexió autocrítica i qualitat com a bona pràctica. Aquest és el nostre rept.

La proposta de continguts del Congrés s'explicita en el programa amb les premisses següents:

- La deontologia, la bona traça, és una activitat quotidiana que apel·la l'autodisciplina i l'autoregulació, no és una tasca puntual per moments solemnes.
- La reflexió s'origina en la pràctica professional, s'elabora conceptualment per a revertir novament en la pràctica en forma d'accions que millorin la realitat professional.
- Es parteix d'un sentit d'autocrítica i de revisió permanent enfront de postures més victimistes o acomodaticies.

- Cal explicitar la posició des de la qual s'observen els problemes socials.
- El compromís amb els valors fonamentals ha de ser el motor de l'acció.
- S'ha de superar l'aïllament (ja sigui en un grup, entre entitats o entre països) i optar per un treball de construcció conjunt que reforci les xarxes d'acció en la professió.

Però el Congrés, com qualsevol proposta, només es farà real en el seu procés de desenvolupament. La preocupació professional sobre el tema no redueix *el elocuente silencio sobre la problemática de la ética profesional* (Jose Paulo Netto, 2000). I la nostra preocupació només serà efectiva si condueix a la necessària responsabilització ètica i deontològica. *No se aprende a intervenir correctamente si no se **siente**, al mismo tiempo que se **sabe**, que hay modos de intervenir mejores que otros...* (V. Camps, 2000).

Ser o estar. Participar o asistir

El Congrés neix com espai de participació i de reflexions contrastades. Des d'aquí us hi convidem.

Podeu fer-ho a través del Congrés virtual www.forumceesc.com a partir del mes de febrer, i promovent debats en els equips i/o aules que facin real la implicació dels professionals pretesa en la cita del mes de juny.

El Congrés neix com espai de participació i de reflexions contrastades